

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

31 marca

№ 31.

Rok 1925.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 218—	Skarbu z dnia 10 marca 1925 r. w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym	263
219—	Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 14 marca 1925 r. w sprawie uzupełnienia rozdziału II artykułu 15 rozporządzenia o taryfie celnej	277
220—	Spraw Wewnętrznych z dnia 9 marca 1925 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie dalszego przekazania wojewodom (delegatowi Rządu w Wilnie) i dyrektorom izb skarbowych uprawnień Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu, wynikających z ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.	277
221—	Wykonawcze Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 marca 1925 r. do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o reorganizacji okręgowych komend policji państwowej	278
222—	Przemysłu i Handlu z dnia 21 marca 1925 r. w sprawie zmiany zagranicznej taryfy paczkowej	278

218.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 10 marca 1925 r.

w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym.

Na mocy art. 99 ustawy o monopolu spirytusowym z dn. 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 78, poz. 756) zarządza się co następuje:

CZĘŚĆ OGÓLNA.

Postanowienia wstępne.

§ 1. Za dochód Skarbu Państwa (należność monopolowa), utracony wskutek działania naruszającego przywilej przyznany w ustawie o monopolu spirytusowym, uważa się, o ile ustawa inaczej nie postanawia (art. 9 i 13 ustawy), różnicę pomiędzy detaliczną ceną sprzedażą spirytusu na cele lecznicze, domowe i naukowe (art. 22 p. 1 ustawy), a kosztem własnym spirytusu oczyszczonego (art. 21 ustęp 5).

§ 2. Minister Skarbu może, uwzględniając szczególne okoliczności, zezwolić wyjątkowo na wyrób spirytusu także z innych produktów, aniżeli z tych, które są wymienione w ustawie o monopolu spirytusowym.

W dotyczącym podaniu, które ma być złożone do władzy skarbowej I instancji, należy te okoliczności dowodnie wykazać.

§ 3. Spirytus wyprodukowany oraz wyrobione z niego napoje spirytusowe pozostają pod kontrolą skarbową, a to spirytus tak długo dopóki nie zostanie bezpośrednio zużyty, a napoje spirytusowe dopóki nie zostaną wydane do bezpośredniego spożycia.

Przy zwolnieniu na wywóz zagranicę pozostają tak spirytus, jak i wyroby spirytusowe pod kontrolą skarbową, dopóki nie przekroczą granicy Państwa.

§ 4. Zastrzeżone w ustawie Ministrowi Skarbu uprawnienia wykonują władze i urzędy skarbowe, wymienione w poszczególnych postanowieniach.

Od orzeczeń władzy uprawnionej, o ile władzą tą nie jest Minister Skarbu, można wnieść odwołanie do władzy bezpośrednio wyższej, która orzeka ostatecznie. Odwołanie, o ile ustawa inaczej nie postanawia (art. 49 ustawy), ma być zgłoszone w ciągu dni 30 od dnia doręczenia orzeczenia władzy orzekającej.

§ 5. Dyrekcja Monopolu Spirytusowego wykonuje swoje uprawnienia przez własne organa, względnie przez władze skarbowe I i II instancji i podwładne im organa kontroli skarbowej. Przy czynnościach dokonywanych przez komisje mieszane, złożone z or

ganów Dyrekcji Monopoli Spirytusowego i urzędników skarbowych, przewodniczy zawsze urzędnik skarbowy najstarszy stopniem, przy równości zaś stopni najstarszy czasem służby.

§ 6. Bezpośrednią kontrolę wyrobu i przerobu, oczyszczania i składowania, przewozu i wywozu spirytusu i napojów spirytusowych, dalej kontrolę sprzedaży spirytusu i napojów spirytusowych, wreszcie kontrolę osób i zakładów, pobierających i zużywających spirytus po cenach ulgowych, wykonują organa kontroli skarbowej i inni urzędnicy skarbowi, zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 14 grudnia 1923 r. o organach wykonawczych władz skarbowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 5, poz. 37) według postanowień zawartych w poszczególnych częściach przepisów wykonawczych do ustawy o monopolu spirytusowym.

§ 7. Za wykonywanie czynności kontrolnych przez funkcjonariuszów państwowych lub przez organa Dyrekcji Monopoli Spirytusowego nie pobiera się żadnych należności.

W wypadkach, kiedy skarbowe czynności kontrolne są zgóry wiadome (weryfikacja i zamknięcie ruchu gorzelnii, wywóz spirytusu, usunięcie przeszkód ruchu), a odległość przedsiębiorstwa od siedziby właściwego organu kontrolnego, lub od najbliższej stacji kolejowej względnie przystani wynosi więcej jak 3 klm., obowiązany jest przedsiębiorca dostarczyć bezpłatnie organowi skarbowemu środków komunikacyjnych tam i z powrotem.

§ 8. Wszelkie czynności wymagające obecności kontroli skarbowej zgłoszone być winny do najbliższego organu skarbowego oraz dokonane przy współudziale kontroli skarbowej. Wyjątki od tej zasady przewidziane są w postanowieniach szczegółowych.

§ 9. Bliższe postanowienia o badaniu zawartości czystego alkoholu w spirytusie i wyrobach spirytusowych zawiera część szczegółowa.

§ 10. Rokiem obrachunkowym dla produkcji gorzelnii i dla oddziałów rektyfikacyjnych przy gorzelniach, oczyszczających spirytus tylko własnej produkcji, jest czasokres od 1 września jednego do 31 sierpnia następnego roku (kampanja). Rokiem obrachunkowym w stosunku do władz skarbowych i monopolowych dla wszystkich innych przedsiębiorstw, przetwarzających lub składających spirytus, jest rok kalendarzowy.

§ 11. Czynności kontrolujące przy produkcji i obrocie spirytusem reguluje osobna instrukcja.

§ 12. Tak wydawanie (odprawa pierwsza), jak i odbieranie (odprawa końcowa) spirytusu obciążonego należnością monopolową lub zwolnionego na wywóz zagranicę ma się odbywać w odnośnych zakładach, z których spirytus jest wydawany, względnie w których jest odbierany. Na wyjątki może zezwolić Dyrekcja Państwowego Monopoli Spirytusowego.

§ 13. Gorzelnie, zakłady oczyszczające spirytus (rektyfikacje), dalej zakłady przechowujące spirytus,

prywatne fabryki napojów spirytusowych, sprzedaż spirytusu czystego i skażonego oraz zakłady pobierające spirytus po cenach ulgowych, wreszcie wszelkie zakłady wymienione w art. 85 i 86 ustawy o monopolu spirytusowym, podlegają kontroli skarbowej. Przedsiębiorstwa te mogą być kontrolowane o każdej porze.

Władza skarbową II instancji określa bliżej sposób wykonywania kontroli oraz czas i ilość czynności kontrolnych.

Przedsiębiorcy wymienionych zakładów są obowiązani kontrolującym urzędnikom udzielać na żądanie wszelkich wyjaśnień, potrzebnych do wykonania dozoru skarbowego albo do celów statystycznych.

§ 14. Urzędnikom kontrolującym nie wolno przebywać ze światłem nie należycie osłoniętym w miejscach składowania spirytusu i w miejscach, w których się gromadzą zapalne pary alkoholowe i gazy, ani zbliżać się z takim światłem do naczyń, które zawierają pary alkoholowe, spirytus lub łatwo zapalne środki skażające.

§ 15. W sprawie pobierania próbek spirytusu oraz innych artykułów i materiałów, tudzież w sprawie badania ich, wreszcie urządzenia laboratoriów, wydane będą przez Dyrekcję Państwowego Monopoli Spirytusowego specjalne przepisy.

§ 16. Do prowadzenia ksiąg rachunkowych i zapisków oraz do sporządzania przepisanych wykazów należy używać odpowiednich wzorów. Przy użyciu tych wzorów należy się stosować do objaśnień i uwag umieszczonych na stronie tytułowej oraz do nagłówek. Książki mają być zszyte sznurem, którego wystające końce winny być opieczetowane. Ilość kartek zawartych w książce ma być oznaczona i potwierdzona urzędownie na karcie tytułowej.

Należy to do zakresu działania urzędów ałczy i monopolów, względnie dyrekcji okręgów skarbowych.

§ 17. Wszystkie książki wraz z dokumentami i zapiski mają być prowadzone według roku obrachunkowego, a odpisy z nich i wykazy sporządzane miesięcznie i przedkładane w sposób określony w odnośnych szczegółowych przepisach. Prowadzone przez przedsiębiorców książki i zapiski należy po upływie roku obrachunkowego zamknąć i przedłożyć organom kontrolnym, które je odsyłają przełożonej władzy.

§ 18. Organa kontrolujące odnośne przedsiębiorstwo mają po sprawdzeniu stwierdzić w odnośnych książkach, odpisach i wykazach zgodność przemiesień i dat poszczególnych.

§ 19. Urząd względnie urzędnik sprawdza otrzymane od przedsiębiorców pisma, doniesienia, oznajmienia i t. d. w tym kierunku, czy przepisowo je wygotowano, a co do pism sporządzonych w kilku egzemplarzach potwierdza ich zgodność. W wypadku gdy nadesłane pismo wymaga poprawek, których na miejscu nie da się przeprowadzić, należy pismo to zwrócić przedsiębiorcy z odpowiednim pouczeniem, przyczem uważa się pismo odnośne jako niepodane.

§ 20. Urzędnicy, kontrolujący przedsiębiorstwo, winni uwidaczniać wynik dokonanej kontroli w odpowiednich ksiązkach przedsiębiorstwa.

Wpisy te mają być czynione atramentem przez całą szerokość książki.

Zmiany i poprawki w urzędowych pismach, ksiązkach i zapiskach mogą być tylko w ten sposób dokonywane, aby pierwotny tekst przekreślony pozostał czytelny. Każdą zmianę względnie poprawkę ma zmieniający względnie poprawiający podpisem własnym potwierdzić.

Urzędnikom państwowym nie wolno wygotowywać pism ani prowadzić ksiąg dla przedsiębiorców.

§ 21. Do każdej książki należy dołączać w osobnych teczkach lub zeszytach jako załączniki te pisma (oznajmienia, doniesienia i t. p.), na podstawie których odnośne dane do ksiąg się wpisuje.

Załączniki, które należą do kilku ksiąg, należy dołączyć do tej książki, do której daty załącznika najwcześniej zostały wciągnięte. Każde zaksięgowanie należy uwidocznić na załączniku, podając rodzaj i numer książki.

§ 22. Zamknięcia (zabezpieczenia) urzędowego dokonuje się zapomocą plomb ołowianych lub pieczęci lakowych według szczegółowych postanowień. O ile w danym wypadku postanowienia szczegółowego nie wydano, postanawiają sami wykonujący czynność kontrolną urzędnicy, mając na oku zupełne bezpieczeństwo Skarbu Państwa, jakiego rodzaju i ile zamknięć urzędowych należy zastosować.

§ 23. Plomb ołowianych, sznurka i drutu dostarcza władza skarbową bezpłatnie. Przedmiotów potrzebnych do nałożenia pieczęci lakowych powinni dostarczyć przedsiębiorcy.

§ 24. Urzędowe zamknięcie może być zdjęte tylko przez funkcjonariuszów skarbowych. W razie nieprzybycia tychże mimo przystanego na czas zawiadomienia zamknięcie zdjęte być może przez funkcjonariuszów administracyjnych w obecności 2 świadków wtenczas tylko, jeżeli zaniechanie zdjęcia grozi szkodą dla przedsiębiorstwa. W wypadku nagłej konieczności zdjęcia urzędowego zabezpieczenia dla uniknięcia grożącego niebezpieczeństwa, lub znacznej szkody i niemożności zawezwania funkcjonariusza skarbowego lub administracyjnego, przedsiębiorca może zdjąć urzędowe zamknięcie w obecności 3 świadków. Gdy zdjęcie zamknięcia miało miejsce w nieobecności funkcjonariusza skarbowego, przedsiębiorca winien niezwłocznie zawiadomić o tem najbliższy oddział skarbowy, opisując szczegółowo przyczyny i przebieg zdjęcia i wymieniając nazwiska i adresy świadków oraz środki, przedsięwzięte celem zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa. Za nieusprawiedliwione zdjęcie zamknięcia urzędowego wymierzona będzie kara, określona w przepisach karnych.

§ 25. Przedsiębiorcy są obowiązani dostarczać potrzebnych do sprawdzenia i kontroli przedsiębiorstw, oraz do odprawy spirytusu miar, wag, odważników i instrumentów kontrolnych, które muszą być

sprawdzone, zgodnie z przepisami urzędowymi o legalizacji miar i wag (dekret o miarach z 8 lutego 1919 r. Dz. P. P. P. № 15 poz. 211 art. 13 i 14).

Do każdego instrumentu kontrolnego dołączone są, o ile tego wymaga jakość instrumentu, przepisane tablice redukcyjne.

§ 26. Przepisów legalizacyjnych należy przestrzegać z urzędu; każda miara i waga, odważnik i instrument kontrolny ma posiadać przepisany znak legalizacji.

Urzędnicy kontrolujący mają się przekonywać o rzetelności wskazań dostarczonych przyrządów do mierzenia, a szczególnie instrumentów kontrolnych przez porównywanie ich wskazań ze wskazaniami urzędowych przyrządów i instrumentów kontrolnych według specjalnych instrukcji.

W razie wątpliwości co do rzetelności wskazań należy te przyrządy i instrumenta wyłączyć od urzędowego użytku celem przedłożenia ich urzędowi miar i wag do ponownej legalizacji. W miejsce wyłączonych przyrządów i instrumentów ma przedsiębiorca dostarczyć innych.

Należy zarządzać ponownej legalizacji wag, które się nie poruszają swobodnie, lub nie są czule na małe ciężarki, odważników, które są zardzewiałe lub mają starte krawędzie i instrumentów kontrolnych, które wykazują albo rozdzielanie się słupka rtęci, albo odsunięcie się lub rozerwanie skali, albo rysy na rurce szklanej.

Chwilowy brak w przedsiębiorstwie potrzebnego instrumentu kontrolnego nie może być powodem nadmiernego opóźnienia lub zaniechania oznajmionej lub urzędownie nakazanej czynności kontrolnej. W tym wypadku czynność należy wykonać przy użyciu rządowego instrumentu jednak przedsiębiorca ponosi koszt urzędowego instrumentu w razie jego zniszczenia podczas czynności urzędowej lub transportu.

§ 27. Wszystkie przewidziane w ustawie udogodnienia i ulgi mają być udzielane tylko osobom zasługującym na zaufanie na ich prośbę, z zastrzeżeniem odwołania.

Przy udzielaniu udogodnień i ulg należy określić wszystkie przepisane oraz w danym wypadku potrzebne szczególne zabezpieczenia celem uchronienia Skarbu Państwa od strat.

Wszelkie takie prośby, niezależnie od tego, przez którą władzę skarbową mają być załatwione, należy podawać do władzy skarbowej I instancji.

§ 28. Udogodnienia i ulgi udzielone przedsiębiorstwom i zakładom, pozostającym pod kontrolą skarbową, przechodzą w razie zmiany osoby przedsiębiorcy, na jego następcę prawnego, o ile co do niego nie zachodzą okoliczności, wykluczające go w myśl obowiązujących ustaw od otrzymania wymienionych ulg i udogodnień.

§ 29. W razie, gdyby interes Skarbu Państwa był zagrożony, może i powinien każdy kontrolujący urzędnik skarbowy począwszy od inspektora kontroli skarbowej, wstrzymać pod własną odpowiedzialnością korzystanie z udzielonego udogodnienia lub ulgi i donieść o tem przełożonej władzy.

§ 30. Przedsiębiorca może się wyręczać wobec władzy skarbowej upelnomocnionym zastępcą. Zastępca taki musi być ustanowiony, jeżeli przedsiębiorcą jest osoba prawna lub nie posiadająca pełni praw.

O ustanowieniu zastępcy należy donieść na piśmie organowi kontrolnemu w dwóch egzemplarzach, które ma podpisać także zastępca. Organ kontrolny zwraca jeden egzemplarz przedsiębiorstwu, a drugi przedkłada przełożonej władzy.

Jeżeli czynność kontrolna musi być wykonana w obecności przedsiębiorcy lub jego zastępcy, a ani jeden ani drugi nie może być obecnym, można dokonać tej czynności w obecności 2 bezstronnych świadków, a w ostatecznym razie w obecności pracownika przemysłowego danego przedsiębiorstwa.

§ 31. Gorzelnie, rektyfikacje i wolne składy spirytusu, zakłady pobierające spirytus po cenach ulgowych oraz fabryki napojów spirytusowych, są obowiązane dostarczyć dla dokonywania czynności urzędowych lokalu odpowiednio urządzonego, oświetlanego i opalanego z przystosowanym do należytego zamknięcia schowkiem na akta, książki i zapiski, a w razie potrzeby i noclegu. Miejsca odprawy spirytusu winny znajdować się w krytych pomieszczeniach, zaopatrzonych w konieczne sprzęty i przybory.

§ 32. Na żądanie władzy skarbowej pierwszej instancji mają być dostarczone także stajnie dla koni i miejsca do przechowania wozów oraz rowerów.

§ 33. Lokale zakładu przemysłowego mają być na żądanie kontrolujących urzędników na czas kontroli dostatecznie oświetlone i przewietrzane. Inspektor kontroli skarbowej może zarządzić w razie potrzeby dostarczenie lampy bezpieczeństwa.

§ 34. Na wszystkie przewidziane w przepisach wykonawczych wzory może zarządzić władza skarbową II instancji nakład druków, które za zwrotem kosztów wydaje się przedsiębiorcom.

§ 35. Wszystkie książki, pisma i załączniki, pozwolenia, doniesienia, oznajmienia, względnie ich wtórniki i t. d. mają być zsyte, starannie przechowane w osobnych teczkach i organom kontrolującym na ich żądanie okazywane.

§ 36. Naruszenie zamknięcia urzędowego poza wyjątkiem przewidzianym w § 24, używanie zabezpieczonych urzędowym zamknięciem naczyń, przyrządów i pomieszczeń, oraz zmiany lub niszczenie urzędowych oznaczeń umieszczonych na naczyniach i przyrządach jest wzbronione.

§ 37. Dostarczone przez przedsiębiorcę do czynności kontrolnych instrumenty mają być przechowywane pod urzędowym zamknięciem.

Potrzebnego schowku ma dostarczyć przedsiębiorca. Władza skarbową I instancji może w wypadkach uzasadnionej potrzeby zarządzić, aby także używane do odpraw spirytusu wagi i odważniki były przechowywane pod zamknięciem urzędowym.

§ 38. Przedsiębiorcy oraz inne osoby, zgłaszające odprawę spirytusu lub napojów spirytusowych, są obowiązani poczynić wszelkie przygotowania do

czynności kontrolnej według wskazówek władzy skarbowej i postarać się o wykonanie wszelkich czynności pomocniczych.

§ 39. Dojście do zakładów przemysłowych i do wszystkich wymagających urzędowego badania naczyń, przyrządów i zamknięć urzędowych ma być tak urządzone, żeby organa kontrolujące nie były narażone na niebezpieczeństwo i nie napotykały na przeszkody.

§ 40. Przy obliczaniu czasokresów określonych w miesiącach i częściach tegoż, miesiąc liczy się za 30 dni.

Postanowienia do poszczególnych artykułów ustawy.

Do art. 1, 33 i 41 ustawy.

§ 41. Gorzelniami w rozumieniu ustawy są tylko przedsiębiorstwa, produkujące alkohol etylowy i takie przedsiębiorstwa podlegają ścisłej kontroli skarbowej.

Przedsiębiorcy fabryk wódek, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o monopolu spirytusowym mieli prawo wykonywania przedsiębiorstwa, mogą wykonywać je nadal, o ile zgłoszą przed 1 lipca 1925 r. podanie o nadanie koncesji na rok 1926. Koncesyj tych będzie udzielała władza skarbową II instancji po zasięgnięciu opinii Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Do art. 2 ustawy.

§ 42. Statut organizacyjny Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego i postanowienia, określające stosunek tej Dyrekcji do władz skarbowych i innych, oraz do osób prywatnych zawarte są w rozporządzeniu Ministra Skarbu z d. 22 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 14 poz. 95).

Do art. 3.

§ 43. Wszelkie władze i urzędy państwowe i autonomiczne oraz osoby prywatne, będące w posiadaniu ruchomości i nieruchomości, któremi rozporządzał rosyjski rządowy monopol spirytusowy, winny te ruchomości i nieruchomości w miarę zapotrzebowania ze strony Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego oddać tejeż w posiadanie. Dotyczy to także wszelkich innych urządzeń i naczyń, służących do przewozu i przechowywania spirytusu, a będących własnością Państwa.

Czysty dochód Państwa z monopolu spirytusowego określa § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 stycznia 1925 r. o organizacji Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego (Dz. U. R. P. № 14, poz. 95).

Do art. 5, 7, 9—11 i 20 do 29.

§ 44. Spirytus surowy, zakupiony przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego powinien odpowiadać następującym warunkom:

- 1) zawartość alkoholu winna wynosić niemniej aniżeli 85° obj. alkoholu przy 15° C.
- 2) zawartość fuzli w tymże spirytusie nie powinna przekraczać 0,8% wagowych w przeliczeniu na alkohol absolutny.

- 3) spirytus surowy nie powinien posiadać niewłaściwego sobie smaku, zapachu i barwy i nie powinien zawierać nieodpowiednich (obcych) domieszek.

Spirytus, wyprodukowany do 1 stycznia 1930 r. przez gorzelnie starego systemu, t. zn. gorzelnie, posiadające aparaty odpędowe do pracy perjodycznej, nie może zawierać mniej alkoholu, aniżeli 80° objętościowych przy 15° C.

§ 45. Bliższe postanowienia o zakupie i dostawie spirytusu oraz o ustaleniu cen odbioru i sprzedaży spirytusu zawarte będą w osobnym rozporządzeniu.

§ 46. Odprawa spirytusu wewnątrz Państwa i wywóz zagranicę spirytusu, zwolnionego przez Ministra Skarbu ma się odbywać pod kontrolą skarbową w sposób, który będzie określony w osobnym rozporządzeniu.

§ 47. Bliższe postanowienia w sprawie skazania spirytusu będą ogłoszone przez Dyрекcję Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 48. Spirytus obciążony należytością monopolową, może być przechowywany w gorzelniach, w rektyfikacjach i w osobnych składach (wolnych składach) urządzonych na podstawie osobnego zezwolenia Ministra Skarbu. Bliższe postanowienia o tych składach będą zawarte w osobnym rozporządzeniu.

§ 49. Celem wyrównania naturalnych strat ustala się następujące zaniki:

- 1) dla gorzelni zanik składowy (gorzelniany);
- 2) dla rektyfikacji spirytusu zanik rektyfikacyjny i składowy,
- 3) dla wolnych składów zanik składowy,
- 4) dla przewozów spirytusu zanik drogowy.

Przyczem zaznacza się, że zanik składowy dla gorzelni, rektyfikacji i wolnych składów, oraz zanik rektyfikacyjny dla rektyfikacji, obliczone być winny w stosunku rocznym.

§ 50. Wysokość zaniku składowego dla gorzelni, posiadających aparaty kontrolne, nie może przekraczać 1% ilości wyprodukowanej według wskazań aparatu kontrolno-mierniczego.

Gorzelniom, nie posiadającym żadnych aparatów kontrolnych, a pozostającym pod stałym zamknięciem urzędowym nie przyznaje się żadnego zaniku składowego.

§ 51. Zanik rektyfikacyjny dla rektyfikacji samodzielnych nie może przekraczać łącznie z odpadkami — 1,5%, składowy zaś 0,5%.

Zanik rektyfikacyjny oblicza się od ilości spirytusu surowego poddanego oczyszczeniu, a zanik składowy od ilości spirytusu przyjętego do rektyfikacji.

Zanik rektyfikacyjny w oddziałach rektyfikacyjnych, oczyszczających spirytus wypędzony we własnej gorzelnii, nie może przekraczać oprócz zaniku składowego (§ 50) — 1,5% ilości spirytusu surowego poddanego oczyszczeniu.

Zezwolenia na podwójne oczyszczenie wydawane będą każdorazowo przez Dyрекcję Państwowego

Monopolu Spirytusowego, przyczem zanik w tych wypadkach nie może przekraczać dalszego 1%.

§ 52. Dla wolnych składów spirytusu przyznaje się zanik składowy w wysokości 0,5% ilości spirytusu przyjętego na skład.

§ 53. Zaniki drogowe nie mogą przekraczać:

- a) przy przewozie spirytusu bez przelewania podczas transportu do innych naczyń 0,5% ilości o p awionej,
- b) za każde przelanie spirytusu podczas transportu do innych naczyń dalszy zanik nie może przekraczać 0,25% ilości odprawionej według dowodów przewozowych.
- c) władza skarbową II instancji zwolni przedsiębiorcę od obowiązku uiszczenia należności za zaniki nie usprawiedliwione (ubytki), jeśli ubytki te powstały skutkiem siły wyższej lub skutkiem wypadków, w których przedsiębiorca albo jego pracownicy nie zawinili, co przedsiębiorca winien udowodnić.

Za wypadki podczas przewozu spirytusu przedsiębiorca odpowiada do chwili prawidłowego załadowania spirytusu na stacji towarowej kolei żelaznej lub przystani.

§ 54. Do obliczenia zaników składowych określonych w §§ 50, 51 i 52 uważa się przy rocznym obrachunku zapas rzeczywisty, jako przychód na następny rok obrachunkowy.

§ 55. O obowiązku zapłaty należytości monopolowej poza sprzedażą dokonywaną przez Dyрекcję Monopolu Spirytusowego orzeka władza skarbową I instancji. Zapłata uskuteczniiona być winna na rzecz Dyрекcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 56. Za zgodą Ministra Skarbu określi Dyрекcja Państwowego Monopolu Spirytusowego:

- 1) czy, w których wypadkach, w jakiej wysokości i pod jakimi warunkami może zostać odroczone część należności przypadającej za sprzedany spirytus,
- 2) czasokres, na jaki zapłata części ceny sprzedaży może być odroczone,
- 3) wysokość odsetek za odroczone należność i wysokość skonta, bonifikowanego przy zapłacie gotówką,
- 4) sankcje przewidziane na wypadek nieuiszczenia w terminie odroczonej należności.

§ 57. Z odznaczenia korzystać nie mogą:

- 1) osoby niewłasnowolne,
- 2) osoby znajdujące się w stanie upadłości,
- 3) osoby karane za zbrodnię, występki, lub przekroczenie, popełnione z chęci zysku, mianowicie zaś za lichwę oraz defraudację podatkową.

Wykluczenie od korzystania z odroczenia z powodu ukarania kończy się po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się wyroku względnie orzeczenia karnego.

§ 58. Zabezpieczenie może być dokonane:

- 1) przez wpisanie do ksiąg gruntowych (wieczystych) prawa zastawu względnie hipoteki kaucyjnej,

- 2) przez solidarną porękę zakładów kredytowych, których zdolność poręki uznana została przez Ministerstwo Skarbu,
- 3) przez zastaw papierów wartościowych, przyjmowanych pod zastaw przez Bank Polski,
- 4) przez solidarną porękę za każdorazowym zezwoleniem Ministra Skarbu,
- 5) przez zastaw akcji Banku Polskiego.

§ 59. Podanie o odroczenie należy złożyć na przepisany blankiecie, którego wzór załącza się do niniejszego rozporządzenia. Dający zabezpieczenie wymienione w § 58 pod 2), 3) i 4) winien wystawić dokument poręki, względnie zastawu według wzorów załączonych do niniejszego przepisu. Do podania o odroczenie za zabezpieczeniem hipotecznym należy dołączyć dowód własności i oszacowania proponowanej nieruchomości, dokonanego przed władzami sądowymi, lub przez państwową inspekcję budowlaną, lub też równorzędny jej urząd państwowy, względnie przez zaprzysiężonych taksatorów wojewódzkich z daty ostatniej. Odroczenia udziela się w wysokości 50% szacunku gruntów lub budynków bez ich wewnętrznego urządzenia. Uwzględnia się tylko budynki mieszkalne i przemysłowe. Proponowane budynki muszą być murowane i kryte w sposób trwały. Z odroczenia korzystać można dopiero po zapisaniu prawa zastawu względnie hipoteki kaucyjnej i po dostarczeniu polisy asekuracyjnej, opiewającej na kwotę nie mniejszą niż suma odroczenia oraz cesji względnie dowodu scedowania na rzecz Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego sumy ubezpieczonej na wypadek pożaru.

§ 60. Podania o odroczenie załatwia Dyrekcja Państwowego Monopoli Spirytusowego, która może z wyjątkiem, kiedy chodzi o odroczenie za zabezpieczeniem przez osobistą porękę, przelać uprawnienia te na władze skarbowe II instancji.

§ 61. Minister Skarbu może ustanowić jeszcze inne sposoby zabezpieczenia i warunki korzystania z odroczenia oraz zwolnić od wykluczenia (§ 57).

§ 62. Bliższe postanowienia o oczyszczaniu i składowaniu spirytusu będą zawarte w osobnym rozporządzeniu.

§ 63. Postanowienia ustawy, dotyczące odpowiedzialności za ubytki spirytusu, przekraczające dozwolone zaniki w gorzelniach i w rektyfikacjach, odnoszą się także i do ubytków w wolnych składach.

§ 64. Dotychczasowe zezwolenia do prowadzenia rektyfikacji, wolnych składów i oddziałów rektyfikacyjnych przy gorzelniach pozostają w mocy, o ile przedsiębiorstwa te odpowiadają przepisanyemu warunkom.

Na otwieranie nowych takich zakładów może zezwolić jedynie Minister Skarbu.

Do art. 15 do 19, 59 do 65 i 75 do 84.

§ 65. Bliższe postanowienia o urządzeniu i kontroli fabryk wódek i o kontroli sprzedaży napojów spirytusowych zawarte są w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 12 marca 1925 r. o wyrobie i sprzeda-

ży wódek niemonopolowych (Dz. U. R. P. № 28, poz. 201).

§ 66. Za składy fabryczne fabryk wyrobów spirytusowych uważa się te składy, które się znajdują w obrębie zabudowań odnośnej fabryki. Wszystkie inne składy, o ile nie są sprzedażami detalicznymi, uważa się za sprzedaże hurtowe.

§ 67. Na sprzedaż lub wyszynk napojów spirytusowych potrzebne jest zezwolenie władzy skarbowej, uzależnione od warunków określonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 12 marca 1925 r. o wyrobie i sprzedaży wódek niemonopolowych (Dz. U. R. P. № 28, poz. 201).

§ 68. Dotychczasowe koncesje, wydane przez władze skarbowe, pozostają w mocy, o ile koncesjonariusze i ich zakłady odpowiadają przepisanyemu warunkom.

Sprzedawcy i szynkarze, nie posiadający obecnie koncesyj, wydanych przez władze skarbowe, mają się o nie podać do władz skarbowych I instancji w okresie dwumiesięcznym po ogłoszeniu niniejszych przepisów pod rygorem przymusowego zamknięcia sprzedaży, względnie wyszynku.

Do art. 30 do 32.

§ 69. Opłacie, określonej przez Ministra Skarbu w myśl art. 30 ustawy, podlega spirytus przywożony z zagranicy bądź to w postaci czystej, bądź to w przetworach spirytusowych.

Do wymiaru i poboru tej opłaty są upoważnieni głównie i wszystkie dworcowe urzędy celne. Pobór opłaty skarbowej odbywa się w sposób określony w przepisach celnych. Opłatę wnosić należy na rachunek Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego wedle instrukcji, jaką wyda Minister Skarbu.

§ 70. Wywóz zagranicę spirytusu i napojów spirytusowych może się odbywać jedynie za zezwoleniem Ministra Skarbu.

Zwrot uiszczony opłaty skarbowej wraz z ewentualnym 10% lub 25% dodatkiem następuje po nadejściu urzędowego dowodu z granicznego urzędu celnego, że wysyłka przekroczyła granicę Państwa.

Jeśli opłata skarbowa była pokredytowaną, zamiast zwrotu ma miejsce odpisanie kwoty pokredytowanej.

Wywóz zagranicę spirytusu obciążonego opłatą skarbową, napojów i innych wyrobów spirytusowych za zwrotem opłaty skarbowej wraz z dodatkiem odbywa się pod kontrolą skarbową w sposób, który będzie określony w osobnym rozporządzeniu.

Do art. 34 do 47 ustawy.

§ 71. Bliższe postanowienia o urządzeniu i kontroli gorzelní są zawarte w specjalnej części przepisów wykonawczych.

§ 72. Przerób zpoża, jako dodatku na słod, nie może przekraczać 3% ilości używanych do zacieru ziemniaków przeciętnie za kampanję.

§ 73. Każdy przedsiębiorca gorzelní, który chce, by jego gorzelnią posiadała na odnośną kampanję

charakter gorzelni rolniczej, musi złożyć o to do władzy skarbowej I instancji najpóźniej na 14 dni przed rozpoczęciem ruchu, podanie i wykazać w niem, że posiada do tego przepisane warunki.

Do takiego podania na drugą i trzecią kampanję trzechlecia prawa odpędu, należy dołączyć dokumenty wymienione niżej w § 86, celem umożliwienia stwierdzenia, że warunki istniejące przy przydziale prawa odpędu, nie uległy zmianie.

§ 74. Gorzelnie udziałowe mają nadto przedłożyć statut spółki, spis członków i zobowiązania członków co do dostarczenia gorzelni płodów potrzebnych do wyrobu spirytusu, oraz podać ilość spirytusu, którą zamierzają wyprodukować.

§ 75. Właściciele, względnie dzierżawcy majątków ziemskich, których grunty oraz łąki i pastwiska leżą w promieniu 15 klm. od gorzelni, mogą zawrzeć spółkę, celem prowadzenia tej gorzelni. Koncesje na prowadzenie tych gorzelni będą udzielane względnie zatwierdzane tylko za udzieleniem przez spółkę zabezpieczenia wszelkich należności, które mogą przypaść Skarbowi Państwa z tytułu prowadzenia gorzelni.

§ 76. Orzeczenie o utracie charakteru gorzelni rolniczej wydaje władza skarbową I instancji, zawiadamiając o tem równocześnie władzę skarbową II instancji, oraz Dyрекcję Monopolu Spirytusowego, która bezzwłocznie prostuje cenę zakupu spirytusu pochodzącego z tej gorzelni, zgodnie z art. 11 ustęp 3 ustawy.

§ 77. Przez określone w art. 42 ustawy rozmiary gorzelni rozumie się zdolność produkcji spirytusu w jednym okresie obrachunkowym (kampanji) nie większą jednak jak 1.600 hl. czystego alkoholu.

§ 78. Warunki, którym winne odpowiadać urządzenia gorzelni, skład komisji sprawdzających nowe gorzelnie, oraz komisji sprawdzających corocznie istniejące gorzelnie i sposób postępowania tych komisji określone są w specjalnej części przepisów wykonawczych.

§ 79. Ilość wyprodukowanego spirytusu stwierdza się co miesiąc na podstawie wskazań aparatu kontrolno-mierniczego. Aparat ten, o ile dotychczas w gorzelniach już istniejących nie jest jeszcze ustawiony, ma być zakupiony i ustawiony w gorzelni przez przedsiębiorcę gorzelni. Minister Skarbu określa kolejność, w jakiej przedsiębiorcy gorzelni, nie posiadających dotychczas przyrządów kontrolno-miernicznych mają się o nie postarać.

W gorzelniach, będących w ruchu na czas przejściowy bez aparatu kontrolnego, oblicza się produkcję spirytusu według rzeczywistego odbioru spirytusu z magazynu gorzelni. Magazyny spirytusu takich gorzelni pozostają stale pod urzędowym zamknięciem.

§ 80. Do kontrolowania produkcji spirytusu przeznaczają się aparat kontrolny systemu Siemens (alkoholomierz samoczynny), zalegalizowany w sposób przepisany oraz na czas do 1 września 1927

roku aparat systemu Bobera. Nowych aparatów Bobera po 1-ym września 1927 ustawiać nie będzie wolno.

Będące w użyciu na podstawie dotychczasowych przepisów aparaty kontrolno-mierniczne innych systemów jak M. Bobera, F. Dolaińskiego, V. Pricka i M. Beschornera mogą pozostać nadal w użyciu, jednak aparaty V. Pricka i M. Beschornera nie mogą być w razie zepsucia się poddane naprawie, lecz muszą być wymienione na nowe aparaty kontrolno-mierniczne systemu Siemens.

§ 81. Produkcję spirytusu, jego wydawanie i odbiór, jako też cenę spirytusu i napojów spirytusowych wszelkiego rodzaju ustala się według ilości zawartego w nich alkoholu (100% spirytusu). Do badania zawartości alkoholu służy alkoholomierz Trallesa objętościowy, tarowany przy ciepłocie 12° R (15° C).

Bliższe postanowienia o urządzeniu alkoholomierza i jego używaniu będą zawarte w osobnym rozporządzeniu.

§ 82. Pozwolenie dla technika gorzelanego na prowadzenie gorzelni wydaje władza skarbową II instancji na podstawie przedstawionych dowodów przygotowania teoretycznego i dotychczasowego zajęcia, względnie odbytej praktyki. Od otrzymania takiego zezwolenia są wyłączone osoby, karane za defraudację podatku spożywczego lub należności monopolowej. Specjalne przepisy o wymaganych kwalifikacjach od gorzelanych wyda Minister Skarbu.

§ 83. W każdej izbie skarbowej ma być prowadzona ewidencja techników gorzelnianych, wykluczonych od prowadzenia gorzelni, których imiona i nazwiska mają izby skarbowe podawać sobie nawzajem i swoim podwładnym władzom skarbowym I instancji do wiadomości.

Do art. 19 do 57 ustawy.

§ 84. Wysokość prawa odpędu wyznacza się na trzy lata według okresu obrachunkowego gorzelni (kampanji), a więc na trzy następne kampanje. Produkcja spirytusu w miesiącach września, październiku, listopadzie i grudniu 1924 r. idzie na rachunek prawa odpędu kampanji 1924/1925, które ma być przyznane na dane trzechlecie. Jeżeli produkcja spirytusu w tych czterech miesiącach przekroczyła przyznane prawo odpędu, przedsiębiorca ma wstrzymać ruch gorzelni, a ilość spirytusu, wyprodukowaną ponad przyznane prawo odpędu policzyć się na prawo odpędu następnego okresu obrachunkowego.

§ 85. Celem otrzymania przydziału prawa odpędu ma przedsiębiorca gorzelni najpóźniej do dnia 30 kwietnia pierwszej kampanji trzechlecia zgłosić w izbie skarbowej swoje roszczenie do prawa odpędu. Dla uzasadnienia tego roszczenia ma przedłożyć urzędowy wyciąg katastralny do podatku gruntowego albo inny dokument, stwierdzający obszar posiadanej przez niego roli, łąk i pastwisk oraz wykazać w wiarygodny sposób jakość gleby, jej wydajność przy uprawie ziemniaków, stosunki komunikacyjne, możliwość uprawy buraków cukrowych i ich zbytu, możliwość przerobu ziemniaków na inne cele przemysłowe i położenie gospodarstwa rolnego w stosunku

do większych miast i ośrodków przemysłowych. Nadto ma podać przedsiębiorca gorzelni rolniczej, jaką część swej gleby ornej, względnie ile hektarów gleby przeznaczą corocznie na uprawę ziemniaków.

Przedsiębiorca gorzelni przemysłowej ma wykazać w sposób wiarygodny rozmiar gorzelni i sposób zużytkowania wywaru.

§ 86. W razie sprzedaży, wydzierżawienia lub innego rodzaju wyzbycia się gorzelni, przedsiębiorca oddający gorzelnię w posiadanie innej osobie obowiązany jest donieść o zaszłej zmianie bezzwłocznie najpóźniej w przeciągu 14 dni po dokonaniu zmiany tak władzy skarbowej I instancji, jak i Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego. Rż do chwili otrzymania zawiadomienia o zmianie przedsiębiorcy Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego uważać będzie dotychczasowego przedsiębiorcę za uprawnionego do prowadzenia gorzelni i otrzymywania należności od Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego względnie obowiązany do świadczeń na rzecz Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 87. Bliższe postanowienia w sprawie podziału prawa odpędu ogłoszone będą w przepisach dotyczących tegoż prawa odpędu.

§ 88. Bliższe postanowienia o poborze spirytusu do celów technicznych i przemysłowych po cenach ulgowych i o skażeniu będą zawarte w osobnym rozporządzeniu.

Do art. 69 — 73.

§ 89. Przepis o urządzeniu i kontroli fabryk drożdży i gorzelni, wyrabiających drożdże będzie zawarty w osobnym rozporządzeniu; przepis o urządzeniu i kontroli fabryk kwasu octowego oraz postanowienia o zwolnieniu od podatku kwasu octowego w razie wywozu zagranicę lub do celów technicznych będą zawarte również w osobnym rozporządzeniu.

Do art. 78 i 85 ustęp ostatni.

§ 90. Przedsiębiorcy gorzelni, rafinerji spirytusu, wytwórni wódek i likierów, drożdży prasowanych obowiązani są przed rozpoczęciem roku obrachunkowego (kampanji), a najpóźniej przed uruchomieniem wytwórni złożyć we właściwej kasie skarbowej unormowaną w dodatku do art. 78 ustawy akcyzową należność patentową i przedłożyć otrzymany z kasy kwit kasowy, przy odpowiedniej deklaracji wraz z ewentualnie otrzymanem świadectwem przemysłowemu właściwemu urzędowi skarbowemu dla podatków pośrednich (władzy skarbowej I instancji). Ten ostatni urząd wydaje zgłaszającemu się przy zwrocie kwitu i świadectwa przemysłowego patent akcyzowy wedle wzoru (wzór 4) i wciąga dane do wykazu wydanych patentów akcyzowych (wzór 6).

Jeżeli producent obowiązany jest prócz zasadniczej opłaty patentowej uiścić dodatkową opłatę patentową, w takim razie obowiązany jest po zapłaceniu tej dodatkowej opłaty odnotować to ze wska-

zaniem dat kwitu kasowego w odnośnej księdze przedsiębiorstwa, a kwit dołączyć do odpowiedniej teczki. Kontrola skarbowa obowiązana jest czuwać nad terminowym wpłaceniem należnych opłat patentowych.

§ 91. Przedsiębiorcy trudniący się ekspedycją trunków i koncesjonowani sprzedawcy trunków obowiązani są przed 1 stycznia każdego roku, a o ile chodzi o nowe koncesje przed otwarciem sprzedaży uiścić we właściwej kasie skarbowej unormowaną w dodatku do art. 78 i 85 ustawy należność patentową i przedłożyć otrzymany kwit kasowy przy odpowiedniej deklaracji wraz z otrzymanem świadectwem handlowem i koncesją, upoważniającą do sprzedaży względnie przewożenia trunków właściwemu urzędowi skarbowemu dla podatków pośrednich (władzy skarbowej I instancji).

Ten ostatni urząd wydaje zgłaszającemu się przy zwrocie koncesji, kwitu i świadectwa handlowego patent akcyzowy wedle wzoru 5 i wciąga dane do wykazu wydanych patentów akcyzowych (wzór 6).

§ 92. Przedsiębiorstwa ekspedycyjne mające kilka oddziałów opłacają patent akcyzowy tylko od głównego zakładu.

§ 93. Patenty akcyzowe winny być wywieszane w przedsiębiorstwie, dla którego je wydano, na miejscu widocznym.

§ 94. Bez wykupienia przepisanych patentów akcyzowych nie mogą być uruchomione wyszczególnione w art. 78 ustawy zakłady i miejsca sprzedaży, a będące w ruchu ulegają zamknięciu

Do art. 86.

§ 95. Postanowienia o kontroli osób, wyrabiających i posiadających aparaty destylacyjne będą zawarte w osobnym rozporządzeniu.

Do art. 88.

§ 96. Orzeczenie o zarządzeniu zaostrzonej kontroli (stałego dozoru) przedsiębiorstw oraz zarządzenie usunięcia pracowników karanych, wydaje władza skarbową I instancji.

Do art. 89.

§ 97. Przeznaczone dla urzędnika skarbowego pomieszczenie ma co do wielkości odpowiadać miejscowym stosunkom mus. się jednak składać co najmniej z jednego pokoju i kuchni z przynależnościami.

Do art. 98.

§ 98. Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego określa sposób i miejsca nabywania spirytusu przez rozlewnie (fabryki czystych wódek oraz fabryki wódek gatunkowych).

§ 99. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Załącznik do § 59.

.....dnia.....192 r

Firma brzmi.....

Adres:.....

Miejsce do opłaty stemplowej.

DO DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO**w WARSZAWIE,**

Krakowskie-Przedmieście № 50.

P O D A N I E.

Niżej podpisana firma niniejszem prosi Dyрекcję Państwowego Monopolu Spirytusowego o przyznanie jej kredytu na część należności za kupiony przez nią spirytus do ogólnej sumy..... złotych..... słownie.....

Przedstawia się przy niniejszem:

1. Poświadczenie..... w..... że firma dotychczas korzystała z kredytu na opłatę podatku spożywczego od spirytusu do wysokości..... złotych..... słownie..... za następującymi zabezpieczeniami.....

2. W odpisie uwierzytelnionym przez władze skarbowe I lub II instancji: kaucję hipoteczną, dokument poręki (gwarancję), dokument zastawu, zabezpieczających udzielony kredyt z odsetkami i kosztami.

3. Odpis polisy..... (jakiego T-wa) №..... z dnia..... na sumę.....

4. (W razie zabezpieczenia przez zastaw) Uwierzytelniony przez kasę skarbową odpis kwitu kasy skarbowej w..... №..... z dnia..... na złożone w zastaw walory.

Firma podpisana przyjmuje następujące warunki:

1) Kredyty udzielane będą na termin 6-cio tygodniowy przy uwzględnieniu okólnika Ministerstwa Skarbu L. 13532/D A M. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu № 34, z dnia 10 grudnia 1924 r.

2) Kredyty będą bezprocentowe i udzielane do wysokości, przyznanej dla każdej fabryki oddzielnie.

3) Kredytowaną będzie ta część ceny sprzedażnej spirytusu, która pozostanie po wpłaceniu gotówką przy zamówieniu zaliczki po 1 złoty za 1 litr.

4) Przy zakupie spirytusu za gotówkę D. P. M. S. bonifikować będzie 1⁰/₀ ceny sprzedażnej.

5) Z kredytu wolno korzystać tylko w tej mierze, w jakiej przyznany przez władze skarbowe kredyt przed 1 stycznia 1925 r., będzie spłacony. W tym celu równocześnie z zamówieniem spirytusu przedkładać należy potrzebne zaświadczenie władzy skarbowej I instancji o sumie spłaconego kredytu.

6) Każdą ratę udzielonego kredytu obowiązują się spłacać w terminie powyżej przyjętym (pkt. 1) bez wezwania i stawienia w zwłoce.

7) W razie nieuiszczenia którejkolwiek z rat zakredytowanej należności w terminie, całkowita należność stanie się natychmiast wymagalna, a dalszy kredyt może zostać bezzwłocznie zamknięty.

Za opóźnioną spłatę kredytu D. P. M. S. pobierać będzie tytułem kary umownej za zwłokę:

za 1 tydzień zwłoki do $\frac{3}{4}$ ⁰/₀ zaległej należności,

" 2 " " " 1⁰/₀

" 3 " " i każdy dalszy do 1 $\frac{1}{2}$ ⁰/₀ zaległej należności,

przyczem rozpoczęty tydzień liczy się za cały.

8) W każdym razie zgadzam się na to, że Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego będzie mogła w każdym czasie bez podania motywów kredyt zamknąć.

9) Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego będzie władna przelać zakredytowane należności na Ministerstwo Skarbu bez powiadomienia podpisanej firmy o przelewie. W tym wypadku przyjmuje do wiadomości, że kaucja zapisana na rzecz Ministerstwa Skarbu (w księdze hipotecznej № pod № Dz. wyk. hip.) będzie służyć również na zabezpieczenie i tych należności, a to do czasu scedowania jej przez Ministerstwo Skarbu na rzecz Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

10) Sądy przedmiotowo-właściwe będą jedynie kompetentne do rozpoznawania sporów, mogących wynikać ze stosunków, powstających na zasadzie niniejszego podania.

Załączniki:

1. Zaświadczenie o korzystaniu kredytu.
2. Uwierzytelniony odpis gwarancji.
3. Odpis polisy.

Wzór № 1 do § 59.

DOKUMENT PORĘCZENIA.

Rozporządzeniem z dnia 19... r.
L. dz. upoważniło Ministerstwo Skarbu Bank

do udzielenia poręki dla na zabezpieczenie kredytu części ceny sprzedaży spirytusu. Gdy Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego udzieliła Panu (—) Firmie powyższego kredytu do wysokości złotych, pod istniejącymi obecnie na ten wypadek lub w przyszłości przez właściwe władze oznaczyć się mającymi warunkami, a między innymi za opłatą proc. ustalonych procentów, rygorów i ewentualnych kosztów ściągnięcia, podpisany bank za zobowiązania nazwanej firmy z tego tytułu powstałe i powstać mogące poręcza jako dłużnik bezpośredni. Zapłata nastąpi na każde żądanie D. P. M. S. względnie jej delegata przy izbie skarbowej w w razie jeśli firma (Pan) nie uiszcza należności w ciągu 3 dni od odnośnego wezwania D. P. M. S. względnie jej delegata.

Poręczenie pozostaje w mocy w razie jakichkolwiek zmian co do osób właścicieli dłużnej firmy lub co do jej charakteru prawnego. Poręczenie pozostaje także w mocy wtedy, gdy D. P. M. S. zrzeknie się innych zabezpieczeń danych już lub mających być danymi w przyszłości.

Podpisany Bank zrzeka się prawa żądania rozstrząsania majątku głównego dłużnika i nie może odmówić zaspokojenia pretensji D. P. M. S., gdyby główny dłużnik miał prawo zacepienia swego zobowiązania, lub też gdyby D. P. M. S. mogła potrącić ze swego roszczenia jakiekolwiek roszczenia głównego dłużnika.

Do wszystkich sporów będzie właściwym sąd okręgowy w Warszawie.

..... dnia

Wzór 2 do § 59.

DOKUMENT ZASTAWU.

Podpisanemu (nazwisko, charakter, miejsce zamieszkania) jako przedsiębiorcy w udzieliła Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego w Warszawie kredytu części ceny sprzedaży spirytusu do kwoty zł. słownie pod istniejącymi na ten wypadek lub w przyszłości przez właściwe władze oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami za złożeniem odpowiedniego zabezpieczenia.

Podpisany daje więc niniejszem D. P. M. S. w Warszawie
w zastaw na zabezpieczenie wspomnianego kredytu aż do kwoty zł.
słownie zł. wraz z⁰/₀
odsetkami od tej kwoty ustalonymi rygorami oraz wszelkimi kosztami ściągnięcia
(dokładne oznaczenie papierów wartościowych według wszelkich ich znamion)
które celem uzyskania prawa zastawu złożono (oznaczenie kasy)

Podpisany oświadcza, że zgadza się z tem, aby w razie niezapła-
nia w przepisany terminie powyższej kwoty, wraz z wszelkimi ubocznymi należnościami, D. P. M. S.
lub jej delegat przy izbie skarbowej w bez dalszych kroków była uprawniona,
szczególnie bez jakiegokolwiek sądowej interwencji, sprzedać podane wyżej papiery wartościowe według
kursu giełdowego, a z uzyskanej ceny zaspokoić zaległości wraz z wszelkimi ubocznymi należnościami.
Zastaw pozostaje także wtedy w mocy, gdy D. P. M. S. zrzeknie się innych zabezpieczeń da-
nych już lub mających być danymi w przyszłości.

We wszystkich sprawach prawnych, które nie należą według ustawy przed wyłączny sąd, będzie
kompetentnym sąd okręgowy w Warszawie.

W dowód czego uwierzytelniony podpis.

.....
(data)

.....
(podpis)

Wzór 3 do § 59.

DOKUMENT SOLIDARNEJ PORĘKI.

Rozporządzeniem z dnia 19... r. L. dz.
zezwolił Minister Skarbu P.P.

do udzielenia solidarnej poręki dla
na zabezpieczenie kredytu ceny sprzedaży spirytusu do kwoty zł. Gdy Dyrekcja
Państwowego Monopólu Spirytusowego w Warszawie udzieliła Panu (—) Fir-
mie kredytu powyższego do wysokości złotych,
pod istniejącymi obecnie na ten wypadek lub w przyszłości przez właściwe władze oznaczyć się mającymi
warunkami, a między innymi za opłatą⁰/₀ ustalonych procentów, rygorów i ewentualnych kosztów
ściągnięcia, podpisani za zobowiązania nazwanej firmy z tego tytułu powstałe i powstać mogące ręczą so-
lidarnie, jako dłużnicy bezpośredni.

Zapłata nastąpi na każde żądanie D. P. M. S. lub jej delegata przy izbie skarbowej w
w razie jeśli firma (Pan)

nie uiści należności w ciągu 3 dni od odnośnego wezwania D. P. M. S. względnie jej delegata.

Poręczenie pozostaje w mocy w razie jakiegokolwiek zmian co do osób właścicieli dłużnej firmy
lub co do jej charakteru prawnego. Poręczenie pozostaje także wtedy w mocy, gdy D. P. M. S. zrzeknie
się innych zabezpieczeń danych już lub mających być danymi w przyszłości.

Podpisani zrzekają się prawa żądania rozstrząsania majątku głównego dłużnika i nie mogą od-
mówić zaspokojenia pretensji D. P. M. S., gdyby główny dłużnik miał prawo zaczepienia swego zobowią-
zania, lub też gdyby D. P. M. S. mogła potrącić ze swego roszczenia jakiegokolwiek roszczenia głównego
dłużnika.

Do wszelkich sporów będzie właściwym sąd okręgowy w Warszawie.

.....
dnia

№.....

Ministerstwo Skarbu

P A T E N T A K C Y Z O W Y

Opłata patentowa zł. wyraźnie

została wpłacona do kasy skarbowej w.....

za pokwitowaniem z dnia 192.....r.

L.....

Wydany na imię

na prawo produkcji, zgodnie z istniejącymi przepisami

od 192.....r. do 192.....r.

w znajdując się w.....

powiatu.....

..... dnia 192.....r.

Naczelnik urzędu skarbowego
akcyz i monopolów państwowych

(M. p.)

Niniejszy patent powinien być umieszczony w zakładzie na widocznym miejscu,
w przeciwnym razie winni ulegną karze pieniężnej.

Na 192.....r.

№.....

Ministerstwo Skarbu

P A T E N T A K C Y Z O W Y

Opłata patentowazł. wyraźnie

została wpłacona do kasy skarbowej w

za pokwitowaniem z dnia 192.....r.

L.....

Wydany na zasadzie koncesji, udzielonej przez izbę skarbową w

w dniu 192.....r.

L..... na imię.....

na prowadzenie w roku 192..... zgodnie z wymienionymi w koncesji warunkami, przedsiębiorstwa, a mianowicie

w..... powiatu.....

przy ulicy w domu №.....

..... dnia..... 192.....r.

Naczelnik urzędu skarbowego
akcyz i monopolów państwowych

(M. p.)

Niniejszy patent powinien być umieszczony w zakładzie na widocznym miejscu, w przeciwnym razie winni ulegną karze pieniężnej.

Wzór 6 do § 91.

(Strona 1).

W Y K A Z

wydanych patentów akcyzowych.

(Strona 2).

№ porz.	M I E J S C O W O Ś Ć					Klasa miejscowości		
	Powiat	Miasto	Osada, wieś	Ulica	№ domu	I	II	III
	2	3	4	5	6	7	8	9
1								

(Strona 3).

IMIĘ I NAZWISKO	Rodzaj zakładu	Patent		Wpłacono należność		
		Zł.	gr.	Kasa	Data wpłaty	
					Miesiąc i dzień	L.
10	11	12		13	14	15
Z przeniesienia opłat patentowych						
Do przeniesienia opłat patentowych						